

Rep. Nr. 37/14

*

AR. NB-013-04
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
23 september 2014

*

Beroep tegen de
beslissing van het Comité
van 28 mei 2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van DE HEER A..., apotheker, wonend te XXXX,

appellant, met als raadsman meester B loco meester C ,
advocaat te XXXX

Tegen RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN
CONTROLE, openbare instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, de heer D. , apotheker-
inspecteur en mevrouw E . , ambtenaren bij geïntimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 24 juni 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van het Comité van 28 mei 2004, betekend aan

- betrokkene op 29 juni 2004,
- de beroepsakte van appellant van 22 juli 2004, ontvangen bij de griffie op 23 juli 2004;
 - de besluiten van geïntimeerde van 27 augustus 2013, neergelegd bij de griffie op 27 augustus 2013,
 - de conclusies van appellant van 27 september 2013, ontvangen bij de griffie van de Kamer van beroep op 28 september 2013,
 - de synthesebesluiten namens geïntimeerde van 24 oktober 2013, neergelegd op de griffie op 24 oktober 2013;
 - de vaststelling van de rechtsdag op 24 juni 2014.
- Gehoord op de openbare terechtzitting van 24 juni 2014:
- meester B in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens appellant;
 - mevrouw E in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens geïntimeerde

Over de vraag tot wering van conclusies uit de debatten

De Kamer van Beroep gaat niet in op de vraag van de appellant om de conclusies die door hem werden ontvangen op 29 augustus 2013 uit de debatten te weren.

De Kamer van Beroep stelt immers vast dat artikel 21 § 1, 1° van het Koninklijk Besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van Eerste Aanleg en van de Kamers van Beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV niet zijn voorgeschreven op straffe van verval, en dit in tegenstelling tot de dwingende conclusietermijnen voorgeschreven krachtens artikel 21, § 2, laatste lid van dit koninklijk besluit.

Bovendien merkt de Kamer van Beroep op dat de belangen van appellant geenszins geschonden zijn, nu appellant ruimschoots de gelegenheid heeft gehad om op deze conclusies te antwoorden

De Kamer van Beroep neemt dan ook kennis van de door de geïntimeerde neergelegde conclusies.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 23 september 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep

*
* *
*

1. Voorwerp van het verschil

Via tarificatiedienst XXXX heeft apotheker A. , als titularis van de apotheek gelegen te XXXX in de periode 01/01/1999 - 31/12/2000 aan de ziekteverzekering farmaceutische specialiteiten en producten aangerekend, welke niet werden afgeleverd

Reglementaire basis:

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 2 september 1980 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoetkomt in de kosten van de farmaceutische specialiteiten en daarmee gelijkgestelde producten.

"De farmaceutische specialiteiten en producten welke in die lijsten¹ voorkomen, zijn vergoedbaar als ze zijn voorgeschreven en afgeleverd door daartoe wettelijk gemachtigde personen en als ze bestemd zijn voor rechthebbenden die al dan niet in een verplegingsinrichting zijn opgenomen. De vergoeding kan afhankelijk worden gesteld van beperkende en afwijkende maatregelen zoals ze met name zijn bepaald in artikels 8,9,11,12 en 13 "

Nationale overeenkomst tussen de apothekers en de verzekeringsinstellingen (in werking getreden op 1 januari 1996)

Art. 2.

De apothekers die tot deze overeenkomst toetreden verbinden er zich toe aan de rechthebbenden van de verzekering de farmaceutische verstrekkingen af te leveren, overeenkomstig de regels die door het Verzekeringscomité werden vastgesteld, en de wetten, besluiten en verordeningen van toepassing inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Art. 8, § 6.

De apotheker geeft mandaat aan de tarifieringsdienst waarbij hij/zij aangesloten is, om in zijn naam alle noodzakelijke verrichtingen uit te voeren. Hij/zij erkent inzonderheid de kwijting die door de tarifieringsdienst voor de geïnde bedragen wordt gegeven

In de periode 1/1/1999 – 31/12/2000 heeft apotheker A... via tarificatiedienst XXXX aan de ziekteverzekering in totaal **121.078,43 euro** aangerekend voor farmaceutische producten die niet werden afgeleverd

Dat bedrag was te herleiden tot **92.760,24 euro** ingevolge een gedeeltelijke verjaring.

2. De bestreden beslissing van het Comité

Het Comité weerhield op 28 mei 2004 de ten laste gelegde feiten. Het Comité sprak bij toepassing van artikel 141 § 5 van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994, lastens apotheker A . een

¹ DEZE LIJSTEN GAAN ALS BIJLAGE BIJ HOGERVERMELD KB

effectieve administratieve geldboete uit van 92.760,24 euro nl. 100 % van het totaal weerhouden bedrag van ten onrechte aangerekende en niet verjaarde prestaties

Gezien de vastgestelde systematiek bij de begane inbreuken, kon geen opschorting toegestaan worden.

Het Comité stelde evenwel vast dat de betrokkene deze regularisatie reeds vroeger spontaan uitvoerde.

3. Beroepsgriev

De appellant kan zich niet aansluiten bij het standpunt ontwikkeld in de bestreden beschikking waarin wordt gesteld, dat waar appellant ontegensprekelijk een hoger bedrag heeft terugbetaald dan hetgeen hij verschuldigd was aan de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle, hij hierbij een natuurlijke verbintenis heeft uitgevoerd zodat het teveel betaalde niet in aanmerking komt voor terugbetaling

De appellant werpt in hoofdorde op dat de redelijke termijn duidelijk werd overschreden

In ondergeschikte orde werpt de appellant op dat er geen sprake is van een natuurlijke verbintenis, doch dat er sprake is van een onverschuldigde betaling

De appellant vraagt tenslotte dat in geen geval nog de administratieve geldboete wordt opgelegd

4. Verweer van geïntimeerde

De geïntimeerde is vooreerst van oordeel dat de overschrijding van de redelijke termijn geen invloed kan hebben op de terugbetaling van hetgeen ten onrechte werd voorgeschreven. De geïntimeerde wijst immers op het feit dat de inbreuk door de appellant werd toegegeven.

In tegenstelling tot hetgeen de appellant poneert, is de geïntimeerde van oordeel dat door de appellant wel degelijk een natuurlijke verbintenis in het leven werd geroepen tot betaling van ten onrechte aangerekende prestaties

De geïntimeerde wijst immers op het feit dat de appellant niet gedwongen werd tot betaling van de bedragen die ten onrechte werden ontvangen. De geïntimeerde wijst op de rechtspraak van het Hof van Cassatie waarin werd gesteld dat degene die vrijwillig een verjaarde schuld betaalt, niet gerechtigd is op terugvordering van hetgeen hij betaald heeft.

Wat de Administratieve geldboete betreft, gaat de geïntimeerde akkoord met het standpunt van appellant dat de redelijke termijn dermate is overschreden. De geïntimeerde dringt niet langer meer aan op het opleggen van een administratieve geldboete.

5. Bespreking

5.1. Over de vraag tot terugbetaling

De geïntimeerde heeft gelijk door te stellen dat de overschrijding van de redelijke termijn in casu geen invloed kan hebben op het aspect van de terugbetaling van de bedragen die ten onrechte werden aangerekend aan de Ziekteverzekering. Deze gelden werden immers ten onrechte aangerekend en de inbreuk werd door de appellant expliciet toegegeven. Het feit dat een deel van die inbreuken verjaard is, doet geen afbreuk aan het aspect dat de inbreuken uitdrukkelijk werden erkend.

De overschrijding van de redelijke termijn heeft derhalve geen invloed op de vaststelling dat de inbreuk correct werd vastgesteld.

De vraag stelt zich of er wel degelijk sprake is van een natuurlijke verbintenis tot betaling van een bedrag, waarna wordt vastgesteld dat de inbreuk voor die bewuste periode waarop de terugbetaling betrekking heeft, verjaard is

De geïntimeerde heeft gelijk wanneer ze stelt dat overeenkomstig artikel 1235, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek, geen terugvordering kan plaatshebben ten opzichte van natuurlijke verbintenissen die men vrijwillig heeft voldaan.

De geïntimeerde heeft bovendien gelijk dat de verbintenis ten opzichte waarvan het vorderingsrecht van de schuldeisers verjaard is, een natuurlijke verbintenis is (zie en vgl. Cass 6 maart 2006, *Arr.Cass.* 2006, nr. 127, hier navolgbaar).

De appellant heeft echter gelijk door te stellen dat deze stelling alleen opgaat wanneer de betaling is gedaan, met kennis van zaken, en zonder dwang

De appellant kan gevolgd worden in zijn redenering dat hij ten eerste werd misleid door het proces-verbaal van vaststelling opgemaakt door de Dienst dd 8 juni 2001 en waarin de inbreuk werd gesitueerd tijdens de periode van 01 januari 1999 tot 31 december 2000.

Terecht stelt de appellant dan ook dat hij werd misleid door de Dienst zelf nopens de periode waarin de terugbetaling kon gevorderd worden van ten onrechte aangerekende prestaties. Er is dan minstens sprake van dwaling in hoofde van de appellant. Deze dwaling is bovendien verschoonbaar.

De Kamer van Beroep neemt ook het tweede argument van appellatant aan, dat er bovendien sprake was van een soort dwang. De appellatant argumenteert terecht dat hij de som van 28 138,38 euro (bedrag overeenstemmend met de verjaarde periode) betaalde om een procedure tot het opleggen van aan administratieve geldboete te ontlopen.

De Kamer van Beroep is van mening dat deze angst begrijpelijk is, gelet op het later voorstel van de Dienst om hem een administratieve boete op te leggen van niet minder dan 100% van het bedrag van de ten onrechte aangerekende prestaties.

De appellatant heeft dan ook gelijk dat in die omstandigheden er geen sprake is van het voldoen van een natuurlijke verbintenis. De som van 28 138,38 euro werd dan ook onverschuldigd betaald.

De appellatant is dan ook gerechtigd om deze som terug te vorderen, meer de gerechtelijke intresten vanaf 28 mei 2004.

5.2 Over de administratieve geldboete

De Kamer van Beroep stelt vast dat de geïntimeerde akkoord gaat met de vaststelling dat in deze zaak de redelijke termijn dermate werd geschonden, zodat geen administratieve geldboete meer kan worden opgelegd.

De Kamer van Beroep stelt immers vast dat

- De laatste feiten dateren van 31 december 2000 (meer dan 13 jaar en half geleden)
- Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 18 juni 2001 (13 jaar geleden)
- De bestreden beslissing dateert van 28 mei 2004 (10 jaar geleden)

Er is derhalve manifest sprake van een overschrijding van de redelijke termijn. Deze overschrijding is dermate, dat geen sanctie meer kan opgelegd worden.

*
* *
*

OM DIE REDENEN,

Op tegenspraak,

Ontvangt het hoger beroep,

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond

Vernietigt de bestreden beslissing van 28 mei 2004 van het Comité

Opnieuw wijzende

Verklaart de vordering tot terugbetaling van het bedrag ingesteld door appellant toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de geïntimeerde om aan de appellant het bedrag van 28 138,38 euro terug te betalen, meer de gerechtelijke intresten vanaf 28 mei 2004 tot datum der algehele en bevrijdende betaling

Doet de administratieve geldboete teniet

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 23 september 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent Dooms, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

V DOOMS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent Dooms, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Eva Traey en André Tielens, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Dirk Vos en mevrouw Dorothy Goethals, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het apothekerskorps.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep